

• Η σύσταση του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Η σύσταση του Ελεγκτικού Συνεδρίου έγινε με το διάταγμα της 27^{ης} Σεπτεμβρίου/9^{ης} Οκτωβρίου 1833. Το Ελεγκτικό Συνέδριο, του οποίου η αρμοδιότητα ορίστηκε «δι' όλον το Βασίλειον» εγκαθιδρύθηκε ως «ανώτατη ως προς το διοικητικόν (administration) ελεγκτική Αρχή» (παρ. 2β') με σαφώς διακεκριμένες διοικητικές και δικαστικές αρμοδιότητες.

Ως εποπτεύουσα ελεγκτική αρχή, ο εγκαθιδρυθείς θεσμός είχε ως σκοπό «να πληροφορήται δια επεξεργασίας των λογαριασμών ότι διατηρούνται αι γενικαί αρχαί του εγκριθέντος οικονομικού του Κράτους συστήματος, ότι πάσα εντός του Κράτους διαχείρισις γίνεται κατ' αυτό το σύστημα, ότι αι επιτετραμμένοι οποιανδήποτε ειδικήν διαχείρισιν Αρχαί εκτελούν τα διοικητικά (administratifs) καθήκοντά των ευσεινηδότως κατά τους υπάρχοντας νόμους, διατάγματα, οδηγίας και καταστάσεις, ότι τα έσοδα και έξοδα είναι εν τάξει αποδεδειγμένα, και ότι τα εις διοικητικάς Αρχάς δοθέντα χρήματα διετέθησαν δι' ας ανάγκας εδόθησαν» (παρ. 2α'). Στη συνέχεια, το Συνέδριο επιφορτίστηκε με το να «κρίνη εκ των αποτελεσμάτων των λογαριασμών της διαχειρίσεως αν και οποιαί μεταβολαί είναι αναγκαίαι ή κατάλληλοι δια τον γενικόν σκοπόν» (παρ. 2β').

Στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπήχθη «όλον το λογιστικόν του Κράτους» και η οποία εξειδικευόταν με το να «επιτηρεί τους υπολόγους υπηρετας αυτού» (παρ. 3). Η έννοια του δημοσίου υπολόγου προσδιορίζεται από το ίδιο το καταστατικό διάταγμα και εξειδικεύεται σε όλους όσους «ή δυνάμει της υπηρεσίας των ή δυνάμει ειδικής παραγγελίας, ή δυνάμει αμφοτέρων τούτων, εισπράττουν ή εξοδεύουν δημόσια χρήματα» (παρ. 16).

Οι αρμοδιότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου καταλαμβάνουν σημαντικό τμήμα του ιδρυτικού διατάγματος.¹ Τα κεφάλαια «Περί της αρμοδιότητος του Ελεγκτικού Συνεδρίου» και «Σύστημα υπηρεσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου» αναφέρονται στη λειτουργία του Σώματος ως δικαστικής αρχής ή, άλλως, ως «ανώτατης Ελεγκτικής Αρχής», καταλαμβάνοντας είκοσι εννέα συνολικά άρθρα. Ως δικαστική αρχή το Ελεγκτικό Συνέδριο, σύμφωνα με το ιδρυτικό διάταγμα «είναι ανεξάρτητον από πάσαν Γραμματείαν ως προς τας εργασίας του» (παρ. 15). Η δικαστική αρμοδιότητα του Συνεδρίου, την οποία επιτελούσε σε συμβούλιο και όχι σε δημόσια συνεδρίαση, αφορούσε στον καταστατικό έλεγχο των λογαριασμών των δημοσίων υπολόγων, οι οποίοι είχαν την υποχρέωση, αφού καταστρώσουν τους λογαριασμούς τους, να τους παραπέμπουν σε αυτό εντός τακτής προθεσμίας (παρ. 17). Η υποβολή των λογαριασμών έπρεπε να έχει πραγματοποιηθεί «το πολύ 12 μήνας μετά την έκπνευσιν ενός οικονομικού έτους» εντός του οποίου έπρεπε «να είναι εντελώς αποπερατωμένον το ελεγκτικόν όλου του Κράτους» (παρ. 18).

Αξιοσημείωτος για τον διαφαινόμενο συμβουλευτικό ρόλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι ο «τελευταίος ορισμός» του ιδρυτικού διατάγματος, σύμφωνα με τον οποίο πρέπει «να διακοινώνονται» στο Ελεγκτικό Συνέδριο όλα τα διατάγματα, τα ψηφίσματα και «όλαι αι γενικαί διατάξεις» που αφορούν «την οικονομικήν διοίκησιν και την πραγματοποίησιν των προϋπολογισμών της δημόσιας δαπάνης, ή την κατάστρωσιν των λογαριασμών των ειδικών λογιστικών Αρχών» (παρ. 62).

---

¹ Νικ. Μηλιώνη, «Ο θεσμικός ρόλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου», σ. 52 επ.